

DET BÖRJAR MÖRKNA

Nelly Nygren

Eget förlag

Kapitel 8 – 19 november

Klockan 13.15 vaknade Lilli av Helenas fnitter. Hon skruvade sig i sovsäcken och såg att hon hängde över Adams axel medans han spelade kort mot Tali. Vid skötbordet under fönstret gjorde Elin iordning mackor åt sig själv. Natalie och Beatrice åt vid bordet under fönstret.

Det var kallt i stugan så Lilli tog på sig sina kläder i sovsäcken och gick till skötbordet med den runt hennes axlar. Tali såg på henne när hon gick förbi dem.

”Du ser fördjävlig ut” sa hon och flinade.

”Snälla, jag rodnar” svarade Lilli torrt. Det fanns en spegel i en av byrålådorna som hon såg sig i för att borsta håret. Hon pausade när hon såg att hennes hår stack ut överallt i tovor. När hon försökte dra fingrarna igenom det fann hon granbarr och kvistar. ”Vad fan...?”

Hon vände sig mot de andra. Helena skrattade till och drog samma kommentar som Tali. Adam såg orolig ut. Elin hajade till och backade tillbaka. När Natalie såg henne stod hon upp och gick emot henne.

”Här, jag kan hjälpa dig” sa hon och tog borsten. Lilli satta sig ner bredvid Beatrice och lät Natalie ta ut kvistarna och borsta hennes hår. Beatrice var tyst och undvek att se på dem.

”Så, vem var det?” började Lilli.

”Vad menar du?” undrade Natalie bakom henne. Helena ersatte spelet och Adam satte sig ner mitt emot Lilli. Elin smörade sin andra macka långsamt, som om hon tänkte på någonting.

”Ja, uppenbart så var det ju någon av er som gjorde det här. Ingen av er vaknade väl upp så här, och jag har inget minne av att jag ramlade ner i en enbuske innan vi gick och la oss” Adam suckade till drog handen över hans ansikte. Han sneglade på Lillis packning.

”Har du typ... packat med dig en Bibel eller ett kors eller någonting sånt?” Lilli tvekade på att svara. Hon brukade inte ta med sig en Bibel på grund av att den tar mycket plats, och ett kors skulle hon enkelt tappa bort.

Det slog henne när hon omedvetet gned undersidan av hennes halsband av ängeln Mikael. Hon fick halsbandet av sin mormor när hon hade döpt sig som bäbis, och hon började bära det efter hon konfirmerade sig.

”Vad har det med saken att göra?” frågade Lilli i ett ganska passivt tonfall och hon höll halsbandet hårdare. Adam såg det.

”Det finns en tomte som bor i den här stugan” svarade han. ”En väldigt bitter tomte som avskyr heliga saker” Lilli rös.

”Om ni hade sagt det så skulle jag inte ta med mig det”

”Han brukar inte komma fram förrän *efter* Jul och alla de heliga dagarna” sa Natalie före Adam kunde säga något. ”Så vi trodde att det var lugnt” Lilli suckade och stängde ögonen. Eftersom att hon fick hjälp att trassla ut håret var hon inte arg av det. Hon var bara uppjagad av alltihop på en gång. När hon förstod det lugnade hon ned sig.

Vid 15.00 åkte de tillbaka efter att alla hade packat och ätit. Tvillingarna skulle på träning efter middagen så de skyndade sig så de kunde äta innan dess. Av någon anledning kändes vägen mycket mer full än förut. De åkte förbi en bil, någon lastbil och en buss till Haparanda. Lilli var säker på att hon såg något farandes förbi i skogen, men Natalie fortsatte säga till henne att hålla ögonen på vägen när de körde.

De kom tillbaka till Adams hus vid 18.20, så inte bara kunde tvillingarna äta innan träningen, utan Lilli kunde äta där också istället för att behöva ta med mat till kören. Adam insisterade på att skjutsa henne hem och hämta gitarren och släppa av henne vid kyrkan, eftersom att tvillingarnas arena var åt samma håll.

Lilli gick upp mot kyrkan med gitarren hängandes över axeln. Än hade det inte kommit så många, vilket hon var glad över. P.A pratade med pianisten. Några andra elever pratade vid bänkarna. Oskar och Albin var inte där än, fast de brukade vara sena till söndags repetitionerna så det var inget nytt.

P.A log mot Lilli och gav henne notpapperna så hon kunde öva lite innan de skulle repetera med kören. När hon hade spelat tyst för sig själv ett tag öppnades dörrarna och Oskar vandrade in. Det var ett sorts driv i hans ansikte när han gick upp till gruppen. P.A märkte det också.

”Vad kul att du är motiverad att träna idag, Oskar” sa han muntert. Oskar nickade tillbaka och tog ett av de lösa sångpapperna.

”Jo du, jag kan knappt bärga mig till avslutningen. Det kommer bli stort”

När alla körsångare hade kommit, samlade P.A ihop dem till mitten och de började öva på sångerna. Lilli satt bredvid pianisten och spelade med. I finalen gick Oskar fram några steg och stod då framför alla andra. Lilli läste då notpapperna och hennes axlar spände sig. Hon skulle vara bakgrunds musikanter till Oskars solo. P.A vinkade hennes till sig.

”Kan du ställa dig där, så musiken hörs bättre?” Lilli hade ingenting att säga, så hon ställde sig lite bakom Oskar, som först såg förvånad ut, men sedan flinade som han brukar göra när någonting går som han vill. Lilli började spela refrängen innan han började sjunga.

Oskars röst ekade starkare i kyrkan än vanligt. Han stod med ryggen rak och såg ut över salen med ett självförtroende av stål. Kören applåderade när han var klar. Lilli

avskydde det. Hon önskade att han skulle gå in i målbrott innan avslutningen. Det var en självisk tanke, och hon skulle känt sig skyldig om hon inte tyckte att han förtjänade det.

Kören sjöng två sånger till innan deras program avslutades. Vid den här tiden i deras plan hade nästan alla fått till hur det ska låta. P.A var stolt nog att låta dem gå tidigare. Han klappade Oskar på axeln när han gick förbi. Jo, alltid så var prästen lite stoltare över honom än alla andra.

Lilli fann att Helena hade kommit med bussen, som hon bara gjorde på lördagar. Hon satte sig bredvid henne och genast tog hon fram ett litet rosa papper.

”Det kommer bli en föreställning på onsdag eftermiddag. Det kostar bara 95 kr”

”Vad handlar den om?” undrade Lilli och läste på papperet. ”*Stackars barn och hemska odjur*’ av teatergruppen *’Bränd I Eld Och Sol*’, spelas på *Sagateatern*. onsfre, 15.00-16.30 och 17.00-18.30. Gratis fika!!”

”Den handlar om ett par barn som möts i ett drömland och de ska då överleva dessa monster, samtidigt som de förstår hemligheter om varandra som kan vända dem mot sig själva” svarade Helena. Det var ett tag sedan de såg en lågbudgetteater tillsammans, senaste gången var innan höstlovet.

”Låter bra. Jag invaderar ditt hem vid fyra och så hinner vi se den andra spelomgången”

”Blir det Max sen efter det?” undrade Helena.

”Javisst” svarade Lilli och flinade.

Kapitel 9 – 20 november

”Absolut inte” svarade Cher skarpt. Jays armar föll nerför hans sidor och han suckade tungt.

”Du vet inte vad som kommer hända. Vem vet, du kanske till och med kommer ha kul!”

”Hörde inte du vad jag sa? Hans exfru är kristen. Jag tänker inte riskera att bli dödad!”

”Okej, nu överdriver du lite grann” Det hade gått över tre år nu och Cher satt ännu ensam och åt middag medans han spelade teater. Hon verkade bli mer ledsen, och Jay oroade sig över att hon skulle sluta gå ut helt och hållet om det fortsatte så här. ”Du skulle enkelt vinna över honom”

Cher vände honom ryggen igen och fortsatte stycka upp köttet. Hennes hand ryckte oftare ner i senorna och Jay rös till när kniven skapade blöta, gnisslande läten. Det gick inte smidigt direkt.

”Jag menade inte att göra dig arg” mumlade Jay och såg ner på sina händer. Han märkte att blodet hade börjat rinna nerför diskbänken, så han tog några servetter och torkade upp det. Cher såg ner på honom.

”Du vet att jag inte tycker om människor, så varför försöker du få mig att umgås med dem?”

”Om du inte pratar med fler än mig så kommer du att bli galen” Cher vände honom blicken igen. De blev tysta. Det enda som hördes var klockan på väggen och ljudet från kniven i köttet. Det rann mer blod på golvet. ”Om jag sa att han inte var en människa, skulle du då börja prata med honom?”

”Du ger fan i mej i att bita honom” muttrade Cher.

”Det var inte det jag menade” Jay tog fram en stekpanna och olja för att steka upp köttet. ”Jag tror att han är en nymf”

”Varför skulle en nymf gifta sig med en katolik?” Cher rynkade sin panna. ”Och bo i Sverige, av alla platser...”

”Fast de är ju inte gifta *längre*” lade Jay till. Han stekte upp köttet och Cher städade diskbänken.

”Du kan väl ringa honom och se om han vill följa med mig till den där teatern som du ska spela upp på onsdag” mumlade Cher när de dukade vid soffbordet. Jay flinade.

”Då får jag ju göra mitt bästa och se till att ni underhålls!”

”Försök du bara” Cher slog honom på axeln. Jay satte igång teven och de satt där tills de skulle sova.